

1 Kaj pomeni izvršitev v civilnih in gospodarskih zadevah?

Izvršba v civilnih in gospodarskih zadevah pomeni, da se dolžnikovo premoženje uporabi za poplačilo terjatve, navedene v izvršilnem naslovu, ali da se od dolžnika zahteva, naj koga oskrbi, izvede določeno dejanje ali se ga vzdrži.

2 Kateri organ ali organi so pristojni za izvršbo?

Sodni izvršitelji (*kohtutäiturid*) – kontaktni podatki so na voljo [tukaj](#).

3 Kateri so pogoji za izdajo izvršilnega naslova?

3.1 Postopek

Sodna odločba se izvrši:

(1) ko postane pravnomočna.

Sodna odločba postane pravnomočna, ko je ni več mogoče izpodbijati drugače kot v postopku z izrednimi pravnimi sredstvi (*teistmismenetlus*). Če se zoper sodno odločbo zakonito vložijo pritožbe, se njena pravnomočnost odloži. Če se pritožba nanaša samo na del odločbe, preostali del odločbe postane pravnomočen. Če se pritožba nanaša na del sodne odločbe, ki ni povezan z določitvijo stroškov postopka, del sodne odločbe, v katerem je določena višina stroškov postopka, prav tako ne postane pravnomočen. Pravnomočna sodna odločba je za udeležence v postopku zavezujoča v obsegu, v katerem se zahtevek, naveden v tožbi ali nasprotni tožbi, reši na podlagi okoliščin pravde, razen če zakon določa drugače.

Sodna odločba se izvrši na podlagi zahtevka tožnika;

(2) preden postane pravnomočna, če jo sodišče razglasi za takoj izvršljivo.

Sodna odločba, ki je razglašena za takoj izvršljivo, se izvrši, preden postane pravnomočna. Sodišče razglasi, da je odločba neposredno izvršljiva, v sami sodni odločbi ali s sklepom.

Sodne odločbe se izvršijo na podlagi izvršilnega naslova.

Izvršilni naslovi v civilnih in gospodarskih zadevah so lahko:

sodne odločbe in sklepi v civilnih zadevah, ki so postali pravnomočni ali so neposredno izvršljivi;

odločbe tujih sodišč, ki so priznane ali izvršljive brez priznanja;

odločbe stalnih arbitražnih sodišč v Estoniji in odločbe drugih arbitražnih sodišč, ki so razglašene za izvršljive;

pravnomočne odločbe odbora za delovnopravne spore (*töövaidluskomisjon*) ali odbora za najemniške spore.

Izčrpen seznam izvršilnih naslovov je naveden v členu 2 [zakonika o izvršilnem postopku \(Täitemenetluse seadustik \(TMS\)\)](#).

Če se izvršilni naslov ne izvrši prostovoljno, je mogoče na podlagi tožnikovega zahtevka začeti izvršilni postopek.

Terjatve na podlagi izvršilnih naslovov, določenih z zakonom, se izvršijo na podlagi zakonika o izvršilnem postopku. Izvršitve izvršilnih naslovov opravljajo izvršitelji, razen če zakon določa drugače.

Izvršitelj izvede izvršilni postopek na podlagi tožnikovega zahtevka in izvršilnega naslova. Izvršilni postopek izvede ne glede na zahtevek tožnika, če je izvršilni naslov sklep o plačilu honorarja izvršitelja ali nalogu za plačilo stroškov izvršbe ter v drugih primerih, določenih z zakonom.

V izvršilni zadevi se odpre izvršilni spis, v katerem se navedejo izvršilni ukrepi in obvestila, poslana v kronološkem vrstnem redu. V izvršilnem spisu se hranijo dokumenti, ki jih v izvršilni zadevi prejme in izda izvršitelj, ali kopije teh dokumentov.

Če so izpolnjeni pogoji za začetek izvršilnega postopka, izvršitelj dolžniku izroči obvestilo o izvršbi. Šteje se, da se je izvršilni postopek začel ob izročitvi obvestila o izvršbi dolžniku.

Izvršitelj mora dolžniku izročiti obvestilo o izvršbi, udeležencem v izvršilnem postopku pa mora izročiti sklep o zasegu premoženja, poročilo o dražbi, svoje odločbe o pritožbah, vloženih zoper njegove ukrepe, in druge z zakonom določene dokumente.

Če rok za prostovoljno izvršitev izvršilnega naslova ni določen z zakonom ali sodno odločbo, ga mora določiti izvršitelj. Rok ne sme biti krajši od 30 dni, razen če je drugače določeno z zakonikom o izvršilnem postopku. Izvršitelj lahko s soglasjem tožnika za prostovoljno izvršitev izvršilnega naslova določi rok, ki je daljši od 30 dni.

Izvršitelj mora nemudoma sprejeti vse ukrepe, ki so z zakonom dovoljeni za izvršitev izvršilnega naslova, zbrati potrebne informacije za izvršilni postopek ter udeležencem v izvršilnem postopku pojasniti njihove pravice in obveznosti.

Izvršitelj lahko izvršilni ukrep odloži na podlagi zahtevka tožnika ali ustreznega sklepa sodišča ali ob spremembi osebe, ki vodi izvršilni postopek.

Sodišče lahko na podlagi zahtevka dolžnika izvršilni postopek ustavi oziroma izvršitev podaljša ali odloži, če bi bilo nepošteno do dolžnika, da bi se postopek nadaljeval. Pri tem je treba upoštevati interese tožnika in druge okoliščine, vključno z dolžnikovimi družinskimi razmerami in ekonomskim položajem.

3.2 Glavni pogoji

Osnovni pogoji za izvršitev izvršilnega naslova:

Izvršitev je dopustna na podlagi pravnomočne sodne odločbe ali pravnomočne odločbe odbora za delovnopravne spore ali odbora za najemniške spore, ki vsebuje zaznamek o pravnomočnosti. Neposredno izvršljiva odločba ne vsebuje zaznamka o pravnomočnosti.

V izvršilnem postopku v zvezi s premoženjem zakonca se v korist tožnika domneva, da je premoženje, ki ga ima v posesti zakonec, ki je dolžnik, ali je v skupni posesti zakoncev, v lasti zakonca, ki je dolžnik. Izvršitelj lahko tako premoženje zaseže in proda. Če je neki predmet zaradi svoje narave primeren za osebno uporabo samo enega od zakoncev, se domneva, da pripada zakoncu, ki naj bi predmet glede na njegovo naravo uporabljal. Denarna terjatev na skupnem premoženju zakoncev je dovoljena s soglasjem zakonca, ki ni dolžnik, ali če se z izvršilnim naslovom od obeh zakoncev zahteva izpolnitev obveznosti. Tožnik lahko zahteva razdelitev skupnega premoženja in uveljavljanje denarne terjatve na delu skupnega premoženja, ki pripada dolžniku. Zastaralni rok za tožbo, s katero se zahteva razdelitev premoženja, je eno leto od datuma, ko izvršilni postopek za poplačilo terjatve iz ločenega premoženja dolžnika ni uspel.

Za denarno terjatev na premoženju, ki je v lasti partnerjev, je potreben izvršilni naslov, ki velja za vse partnerje.

Če med izvršilnim postopkom dolžnik umre, se postopek nadaljuje v zvezi z njegovo zapuščino, razen če je drugače določeno z zakonom.

Če izvršilni naslov velja tudi za pravnega naslednika v njem navedenega tožnika ali dolžnika, izvršitelj sprejme izvršilni naslov v izvršbo, če se mu pravno nasledstvo dokaže s sodno odločbo, izpiskom iz javnega registra ali notarsko overjenim dokumentom. Enako velja, če se izvrši sodna odločba, izdana v zvezi s prisvojiteljem spornega predmeta, in se prisvojitelj predmeta po izdaji sodne odločbe spremeni.

Če je pogoj za zapadlost terjatve, navedene v izvršilnem naslovu, iztek roka, nastop datuma zapadlosti ali izpolnitev pogoja, je izvršilna dejanja mogoče začeti po izteku takega roka, nastopu takega datuma zapadlosti ali izpolnitvi takega pogoja.

Če je pogoj za izvršilni postopek varščina, ki jo mora predložiti tožnik, se lahko postopek začne šele, ko se položitev varščine potrdi v pisnem dokumentu in se izvod dokumenta izroči dolžniku ali se mu pošlje skupaj z obvestilom o izvršbi.

Če je pogoj za izvršitev izvršilnega naslova to, da tožnik hkrati izpolni obveznost do dolžnika, lahko izvršitelj začne izvršilni postopek šele po izpolnitvi tožnikove obveznosti, ali če tožnik ali izvršitelj dolžniku ponudi izpolnitev tožnikove obveznosti, šele ko dolžnik neupravičeno zavrne tako izpolnitev ali zavlačuje z njenim sprejetjem iz drugih razlogov.

Če tožnik za prisilno izvršitev potrebuje potrdilo o dedni pravici ali drug dokument, lahko tožnik njegovo izdajo namesto od dolžnika zahteva od notarja ali upravnega organa. Pri tem mora predložiti izvršilni naslov.

4 Cilj in narava izvršilnih ukrepov

4.1 Katere vrste premoženja so lahko predmet izvršbe?

Denarna terjatev se lahko uveljavlja na premičnem in nepremičnem premoženju ali na stvarnih pravicah dolžnika. Če je dolg nastal zaradi neplačevanja preživnine za otroka, lahko sodišče med izvršilnim postopkom začasno prekliče nekatere dolžnikove pravice in dovoljenja, ki so mu bila izdana, ali prepove njihovo izdajo.

4.2 Kakšni so učinki izvršilnih ukrepov?

Denarna terjatev na premičnem premoženju:

Če se denarna terjatev uveljavlja na premičnem premoženju, se tako premoženje zaseže in proda. Ko je premoženje zaseženo, ga dolžnik ne more odsvojiti. Terjatev tožnika se skupaj z zamudnimi kaznimi in drugimi stranskimi terjatvami, katerih obseg je naveden v izvršilnem naslovu, poravna iz izkupička od prodaje premoženja. Premično premoženje se ne zaseže, če je mogoče domnevati, da bi izkupiček od prodaje premoženja, ki naj bi se zaseglo, zadostoval samo za kritje stroškov izvršbe. Izvršitelj tožniku nakaže sredstva, ki so na podlagi prisilne izvršitve iz dolžnikovih sredstev (v nadaljnjem besedilu: *prihodek od izvršbe*) plačana na uradni bančni račun izvršitelja, v desetih delovnih dneh po prejemu sredstev.

Če se denarna terjatev uveljavlja zoper državo ali lokalni upravni organ, se vloži zahtevek za denarno izplačilo. Če se zahtevku za denarno izplačilo ne ugodi v razumnem roku, je treba uveljavljati poplačilo denarne terjatve iz stvari.

Ko je predmet zasežen, ima tožnik na njem zastavno pravico. Zastavna pravica na zaseženem premoženju zagotavlja tožniku enake pravice kot zastavna pravica, ustanovljena na podlagi pogodbe ali zakonske zastavne pravice, če ni z zakonom določeno drugače.

Izvršitelj proda zaseženo premično premoženje na elektronski ali ustni javni dražbi, na kateri ni mogoče uveljavljati predkupne pravice. Izvršitelj lahko na predlog tožnika ali dolžnika zasežene predmete proda drugače kot z ustno ali elektronsko dražbo, če dražba ni uspela ali če se lahko domneva, da predmeta ne bo mogoče prodati na dražbi ali da bo domnevni prihodek od izvršbe, dobljen z dražbo predmeta, bistveno nižji od prihodka od izvršbe, ki naj bi bil dobljen z drugačno prodajo predmeta.

Izvršitelj razdeli prihodek od izvršbe, dobljen s prodajo predmetov, med tožnike in druge osebe, upravičene do takega prihodka, po vrstnem redu pridobitve zastavnih pravic ali v skladu z dogovorom med tožniki. Znesek, ki ostane po plačilu stroškov izvršbe in poplačilu terjatev, se vrne dolžniku. Če dobljeni prihodek od izvršbe ne zadostuje za poplačilo vseh terjatev in tožniki ne morejo doseči dogovora glede razdelitve sredstev, izvršitelj prihodek od izvršbe razdeli med tožnike, udeležene v izvršilnem postopku, v skladu z načrtom razdelitve. Stroški izvršbe se odštejejo od prihodka, ki ga je treba razdeliti v skladu z načrtom razdelitve.

Denarna terjatev na nepremičnem premoženju:

Če se uveljavlja denarna terjatev na nepremičnem premoženju, se tako premoženje zaseže in proda ali pa preide v prisilno upravljanje; v takem primeru se terjatev tožnika poplača iz prihodkov iz prisilnega upravljanja. Denarna terjatev se lahko na nepremičnem premoženju uveljavlja, če je dolžnik v zemljiški knjigi vpisan kot njegov lastnik ali če je univerzalni pravni naslednik lastnika, vpisanega v zemljiški knjigi. Denarna terjatev na nepremičnem premoženju se uveljavlja tudi na predmetih, ki so pod hipoteko.

Nepremično premoženje se zaseže tako, da izvršitelj popiše nepremično premoženje in njegove pritlikline ter druge predmete, ki so pod hipoteko, prepove njihovo odsvojitve in poskrbi, da se v zemljiško knjigo vnese zaznamek o taki prepovedi. Zaseženo nepremično premoženje ostane v posesti dolžnika, ta pa ga lahko upravlja in uporablja v okviru meja rednega upravljanja, razen če premoženje preide v prisilno upravljanje. Ko je premoženje zaseženo, ga dolžnik ne more odsvojiti. Če je ob zasegu nepremičnega premoženja zaseženo tudi premično premoženje, je tako premično premoženje mogoče odsvojiti v okviru meja rednega upravljanja. Nepremično premoženje se proda na prisilni dražbi ali pa ga pod nadzorom izvršitelja proda dolžnik, za kar je potrebno predhodno soglasje tožnika.

Nepremično premoženje preide v prisilno upravljanje na predlog izvršitelja, tožnika ali dolžnika. Prisilni upravitelj ima pravico prevzeti posest nad nepremičnim premoženjem na podlagi sklepa, s katerim je imenovan za upravitelja. Upravitelj ima pravico in dolžnost, da opravi vse transakcije in dejanja, ki so potrebni za ohranitev stanja in redno upravljanje nepremičnega premoženja. Prisilno upravljanje preneha s sklepom izvršitelja, potem ko je terjatev tožnika poplačana.

Izvršitelj razdeli prihodek od izvršbe, dobljen s prodajo in prisilnim upravljanjem nepremičnega premoženja, med tožnike in druge osebe, upravičene do takega prihodka, na podlagi njihove razvrstitve v zemljiški knjigi in sklepu o zasegu ali na podlagi dogovora med tožniki. Stroški izvršbe se odštejejo od prihodka od izvršbe, ki ga je treba razdeliti v skladu z načrtom razdelitve.

Denarna terjatev na stvarnih pravicah:

Denarna terjatev se lahko uveljavlja na dolžnikovem računu. Kreditna institucija da izvršitelju informacije o obstoju ali neobstoju računa. Račun se zaseže na podlagi akta o zasegu in v obsegu, navedenem v aktu. Glede na višino zneska, zaseženega na podlagi akta o zasegu, se sredstva z računa prenesejo na uradni bančni račun izvršitelja, razen če je izvršilni naslov sklep o zavarovanju ukrepa, ki ni sklep o zavarovanju ukrepa v zvezi s preživninskim zahtevkom, vložen med sodnim postopkom. Če ob zasegu na dolžnikovem računu ni sredstev v višini, navedeni v aktu o zasegu, se sredstva, plačana na račun po zasegu, prav tako štejejo za zasežena do višine neporavnane zneska. Sredstva, plačana na račun po zasegu, se prenesejo na uradni bančni račun izvršitelja, dokler ni akt o zasegu izvršen. Če izvršitelj izroči akt o zasegu dolžnikovega računa v izvršitev kreditni instituciji, se šteje, da akt o zasegu velja tudi za račune, ki jih bo dolžnik odprl v prihodnje.

Denarna terjatev se lahko uveljavlja na vrednostnih papirjih. Za zaseg vrednostnih papirjev, navedenih v členu 2 zakona o vodenju estonskega registra vrednostnih papirjev (*väärtpaberite keskregistri seadus*), izvršitelj naroči uradniku, ki vodi register, naj vnese zaznamek o prepovedi odsvojitve pravic in obveznosti. Vrednostni papir je zasežen, ko je zamrznjen v registru. Izvršitelj proda vrednostne papirje v skladu z določbami o uveljavljanju denarnih terjatev na premičnem premoženju. Izvršitelj ima pravico, da registrirani vrednostni papir registrira v imenu kupca in namesto dolžnika predloži potrebne vloge. Izvršitelj predloži menico, ček ali obveznico za plačilo, če vrednostni papir to omogoča.

Denarna terjatev se lahko uveljavlja na deležu v družbi z omejeno odgovornostjo. Če delež v družbi z omejeno odgovornostjo ni vpisan v register, ki ga vodi centralna depotna družba (*väärtpaperite keskregister*), se šteje, da je bil zasežen v skladu s postopkom za zaseg premoženja. Izvršitelj o zasegu obvesti upravni odbor družbe z omejeno odgovornostjo. Izvršitelj proda delež v družbi z omejeno odgovornostjo v skladu z določbami o uveljavljanju denarnih terjatev na premoženju. Izvršitelj, ki je prodal delež, uradniku poslovnega registra (*äriregister*) v dveh dneh po dražbi pošlje obvestilo o prenosu deležev, in sicer na obrazcu, ki ga je določil resorni minister.

Poleg zgoraj navedenega je denarno terjatev mogoče uveljavljati tudi na finančnih obveznostih tretjih oseb, članstvu v stanovanjski zadrugi, deležu partnerja v skupnem premoženju partnerjev, neodtujljivi pravici in drugih stvarnih pravicah.

Omejitev pravic, če se dolguje preživitina za otroka:

Če dolжник ne plačuje redno preživitine za otroka v treh mesecih od začetka izvršilnega postopka za pobiranje take preživitine in je izvršitelj ne more pobrati iz sredstev dolžnika, lahko sodišče s soglasjem tožnika in na predlog izvršitelja ter po predhodnem opozorilu dolžniku izda sklep, s katerim za nedoločen čas začasno prekliče naslednje pravice in dovoljenja:

pravice do lova;

pravico do vožnje motornih vozil;

dovoljenja za nošenje orožja in dovoljenja za nakup orožja;

pravico do vožnje plovil za rekreacijo in osebnih plovil;

ribolovno dovoljenje.

Če sodišče začasno prekliče veljavnost pravice in/ali dovoljenja dolžnika, z istim sklepom tudi prepove dodelitev zadevne pravice in/ali dovoljenja. Sodišče lahko hkrati začasno prekliče več zgoraj navedenih pravic in dovoljenj ter prepove njihovo dodelitev.

Sodišče na predlog dolžnika s sklepom obnovi pravico ali veljavnost dovoljenja dolžnika in dovoli, da se mu znova dodeli pravica ali dovoljenje, če:

je dolжник plačal preživitino za otroka za vsaj tri mesece;

se je dolжник s tožnikom dogovoril o načrtu plačil in se ga je držal vsaj tri zaporedne mesece;

zavrnitev obnovitve pravice ali ponovne dovolitve dodelitve pravice ne bi bila pravična do dolžnika;

se je obveznost plačevanja preživitine za otroka iztekla.

4.3 Kakšna je veljavnost takih ukrepov?

Zastaralni rok za terjatve, priznane s pravnomočno sodno odločbo, in za terjatve na podlagi sodne poravnave ali katerega koli drugega izvršilnega naslova je deset let. Teči začne, ko sodna odločba postane pravnomočna ali ko je izdan kateri koli drug izvršilni naslov, vendar šele po zapadlosti terjatve.

Zastaralni rok za terjatve za izpolnitev tekočih obveznosti, razen terjatev za izpolnitev preživitinskih obveznosti do otroka, je za vsako posamezno obveznost tri leta, in to ne glede na pravno podlago za terjatve. Zastaralni rok začne teči konec koledarskega leta, v katerem terjatev v zvezi z obveznostjo zapade.

Zastaralni rok za terjatve za izpolnitev preživitinskih obveznosti do otroka je za vsako posamezno obveznost deset let.

Če med izvršilnim postopkom dolжник umre, se postopek nadaljuje v zvezi z njegovo zapuščino, razen če je drugače določeno z zakonom.

Pred iztekom roka za odpoved zapuščini ali sprejem dediščine se lahko izvršilni postopek na podlagi terjatve na zapuščini izvede samo v zvezi z zapuščino.

V tem primeru na zapuščini ni mogoče uveljavljati nobene denarne terjatve v zvezi z obveznostmi, ki jih osebno dolguje pravni naslednik.

Če izvršilni naslov velja tudi za pravnega naslednika v njem navedenega tožnika ali dolžnika, izvršitelj sprejme izvršilni naslov v izvršbo, če se mu pravno nasledstvo dokaže s sodno odločbo, izpiskom iz javnega registra ali notarsko overjenim dokumentom. Enako velja, če se izvrši sodna odločba, izdana v zvezi s prisvojiteljem spornega predmeta, in se prisvojitelj predmeta po izdaji sodne odločbe spremeni.

5 Ali se je zoper sklep o ukrepu mogoče pritožiti?

Udeleženec v izvršilnem postopku lahko pri izvršitelju vložijo pritožbo zoper odločbo ali ukrepe, ki jih je izvršitelj sprejel med izvrševanjem izvršilnega naslova ali ob zavrnitvi izvedbe izvršilnega ukrepa, in sicer v desetih dneh od dneva, ko je vložnik pritožbe izvedel ali bi moral izvesti za zadevno odločitev ali ukrep, razen če zakon določa drugače.

Udeleženec v postopku lahko zoper odločbo izvršitelja v zvezi s pritožbo v desetih dneh po vročitvi odločbe vložijo pritožbo pri okrajnem sodišču, ki je krajevno pristojno glede na sedež urada izvršitelja. Pritožba zoper odločbo ali dejanja izvršitelja se lahko pri sodišču vložijo samo, če se pritožba pred tem vložijo pri izvršitelju.

Pritožbo zoper sklep sodnika je mogoče vložiti v izvršilnem postopku, razen če zakon določa drugače.

Udeleženci v postopku lahko vložijo tudi pritožbo zoper sklep okrajnega sodišča o začasnem preklicu pravice in veljavnosti dovoljenja, izdanega dolžniku, ter prepovedi dodelitve pravice ali izdaje dovoljenja dolžniku v skladu s postopkom, določenim v [zakoniku o civilnem postopku \(tsiviilkohtumenetluse seadustik\)](#). Zoper sklep okrajnega sodišča o pritožbi zoper sklep okrajnega sodišča se je mogoče pritožiti.

Dolжник lahko zoper tožnika vložijo tožbo za razglasitev nedopustnosti prisilne izvršitve na podlagi izvršilnega naslova, zlasti če je bila terjatev poplačana, odložena ali odpisana. Ugoditev tožbi ne vpliva na veljavnost ali pravno moč izvršilnega naslova. Taki ugovori so dopustni samo, če razlogi, na katerih temeljijo, nastanejo po začetku pravnomočnosti sodne odločbe. Taka tožba se lahko vložijo do konca izvršilnega postopka (člen 221 zakonika o izvršilnem postopku).

Tretja oseba, ki ima na predmetu prisilne izvršitve pravico, ki prisilno izvršitev preprečuje (zlasti lastninsko pravico ali omejeno stvarno pravico), lahko pri sodišču, ki je pristojno glede na kraj prisilne izvršitve, vložijo zahtevek za sprostitev zaseženega premoženja ali razglasitev prisilne izvršitve za nedopustno iz drugih razlogov.

Udeleženec v izvršilnem postopku lahko v 30 dneh po prejemu poročila o dražbi pri sodišču vložijo tožbo za razglasitev neveljavnosti dražbe, če je bilo premoženje prodano osebi, ki ga ni imela pravice kupiti, če je dražba potekala na podlagi ničnega zasega ali če so bili kršeni drugi bistveni pogoji dražbe. Če se dražba razglasi za neveljavno, lahko dolжник zahteva, naj kupec odstopi prodani predmet na podlagi člena 80 [zakona o stvarnem pravu \(asjaõigusseadus\)](#), ali če to ni mogoče, vložijo zahtevek na podlagi določb o nepravilni obogatitvi; udeleženec v postopku lahko od izvršitelja zahteva povrnitev škode v skladu z zakonom o sodnih izvršiteljih (*kohtutäituri seadus*).

6 Ali obstajajo kakršne koli omejitve izvršbe, zlasti v zvezi z zaščito dolžnika ali roki?

Potek izvršilnega postopka je urejen z zakonom o izvršilnem postopku. Omejitve glede zasega premoženja so določene v odstavku 1 člena 53, ki določa, da je prepovedano zaseči več dolžnikovega premoženja, kot je potrebno za poplačilo tožnikove terjatve in kritje stroškov izvršbe, razen če ni mogoče tožnikove terjatve poplačati na noben drug način. Zaseg je neveljaven, prav tako pa iz zasega na podlagi bistvene kršitve postopkovnih določb v zvezi z zasegom ne izhajajo pravne posledice, zlasti če:

(1) se premoženje zaseže brez veljavnega izvršilnega naslova;

(2) dolžniku ni bilo vročeno obvestilo o izvršbi;

(3) premoženje zaseže oseba, ki za to ni pooblaščen;

(4) dolжник ni bil dobro seznanjen s svojimi pravicami v izvršilnem postopku, zaradi česar so bile kršene njegove pravice, ki jih ima kot dolжник (člen 55 zakonika o izvršilnem postopku).

Seznam predmetov, ki jih ni mogoče zaseči, je naveden v členu 66 zakonika o izvršilnem postopku. Med izvršilnim postopki ni mogoče zaseči ali prodati naslednjih predmetov:

- (1) osebnih predmetov dolžnika ter gospodinjstvih predmetov, kuhinjskih pripomočkov, oblačil, posteljnine, ležišč in drugih stvari, ki se uporabljajo v gospodinjstvu in so bistvene za izpolnjevanje potreb gospodinjstva, ob upoštevanju višine dolžnikovega dolga;
- (2) vsaj ene tehnične naprave, ki dolžniku omogoča uveljavljanje pravice do prejemanja informacij, ki je določena v odstavku 1 člena 44 ustave Republike Estonije (*Eesti Vabariigi põhiseadus*);
- (3) živil, ki jih dolžnik in njegova družina nujno potrebujejo za en mesec, in goriva, potrebnega za ogrevanje stanovanja v eni ogrevalni sezoni, ali če ob izvršbi take zaloge ni, njena pridobitev pa ni zagotovljena kako drugače, zneska denarja, potrebnega za pridobitev take zaloge;
- (4) kmetijske opreme, živine, gnojil in primarnih kmetijskih proizvodov osebe, ki se ukvarja s kmetijstvom, ki jih dolžnik nujno potrebuje za preživljanje sebe in svoje družine do naslednjega spravila;
- (5) predmetov, ki so bistveni za nadaljevanje gospodarskih ali poklicnih dejavnosti fizične osebe ali njenega delovnega razmerja ali pogodbe o opravljanju storitev;
- (6) knjig in drugih predmetov, ki jih dolžnik ali njegovi družinski člani uporabljajo za študij ali bogoslužne dejavnosti;
- (7) računovodskih izkazov, družinskih evidenc, poročnih prstanov, priznanj in odlikovanj, ki pripadajo dolžniku;
- (8) umetnih okončin, očal in drugih medicinskih pripomočkov, potrebnih zaradi invalidnosti, ki jih uporablja dolžnik ali njegov družinski član;
- (9) predmetov, ki jih v dolžnikovi družini potrebujejo za pogreb;
- (10) muzejskih zbirk državnih muzejev, občinskih muzejev in muzejev pravnih oseb javnega prava, predmetov, ki spadajo v take zbirke, ter zbirk ali predmetov državnih muzejev, katerih uporaba je dodeljena fundaciji;
- (11) arhivskih dokumentov;
- (12) drugih predmetov, katerih zaseg je v nasprotju s pravom ali moralo;
- (13) državnega premoženja, trgovina s katerim je omejena, in predmetov, ki jih država ali lokalna uprava kot dolžnik potrebuje za opravljanje javnih nalog in katerih prenos je v nasprotju z javnimi interesi. Preden se sprejme ustrezna odločitev, je treba prositi za mnenje predstavnika pristojnega ministrstva ali agencije.

Predmeti iz odstavkov (1), (2), (4) in (5) zgoraj se lahko zasežejo, če prisilno izvršitev zahteva prodajalec na podlagi denarne terjatve, zavarovane s pridržkom lastništva zaradi prodaje teh predmetov. Predmeti iz odstavka (6) zgoraj, ki so potrebni za bogoslužje, se lahko zasežejo, če se taki predmeti uporabljajo na način, ki je v nasprotju z moralo, ali na kazniv način.

V skladu s členom 67 zakonika o izvršilnem postopku živali, ki se gojijo doma za nekomercialne namene, ni mogoče zaseči. Sodišče lahko na predlog tožnika dovoli zaseg živali velike vrednosti, če se s prepovedjo zasega bistveno kršijo interesi tožnika, ki prevladajo nad interesi varstva živali ali legitimnimi interesi dolžnika.

Omejitev v zvezi z morebitnim zasegom dohodka so določene v členih 131 in 132 zakonika o izvršilnem postopku. Denarne terjatve ni mogoče uveljavljati na naslednjih dohodkih:

- (1) državnih družinskih prejemkih;
- (2) socialnovarstvenih prejemkih za invalide;
- (3) socialnovarstvenih prejemkih v smislu zakona o socialnem varstvu (*sotsiaalhoolekande seadus*);
- (4) nadomestilu, ki se plačuje na podlagi odstavka 3 člena 351 zakona o umetnem oplojevanju in zaščiti zarodkov (*kunstliku viljastamise ja embrüokaitse seadus*);

(5) nadomestilih za brezposelnost, nepovratnih sredstvih, dodatkih za prevoz in nastanitve ter subvencijah za zagonska podjetja, izplačanih prek estonskega sklada za zavarovanje za primer brezposelnosti (*Eesti Töötukassa*);

(6) nadomestilu, ki se plačuje za povzročitev telesne poškodbe ali zdravstvene motnje, razen nadomestilu za izgubljeni dohodek in nadomestilu za nepremoženjsko škodo;

(7) nadomestilu zaradi nezmožnosti za delo;

(8) zakonski preživnini;

(9) starševskem nadomestilu;

(10) dajatvi iz zdravstvenega zavarovanja v smislu zakona o zdravstvenem zavarovanju (*ravikindlustuse seadus*), razen nadomestil v primeru začasne nezmožnosti za delo;

(11) državni pokojnini v obsegu, določenem z zakonom;

(12) podpori ob izpustitvi iz zapora.

Če z uveljavljanjem denarne terjatve na drugem dolžnikovem premoženju tožnikova terjatev ni bila ali domnevno ne bo v celoti poplačana in če je zaseg upravičen glede na vrsto terjatve in višino dohodka, se lahko denarna terjatev na predlog tožnika uveljavlja na dohodkih iz zgornjih odstavkov (6) do (9).

Izvršitelj pred sprejetjem take odločitve po možnosti zasliši dolžnika.

Dohodek se ne zaseže, če ne presega zneska minimalne plače, določene za en mesec, ali ustreznega deleža dohodka na teden ali dan.^[2] Če dolžnik preživlja drugo osebo ali ji plačuje preživnino po zakonu, se znesek, ki ga ni mogoče zaseči, poveča za eno tretjino minimalne mesečne plače na vzdrževano osebo (razen če je predmet prisilne izvršitve preživninski zahtevek za otroka). Od dohodka, ki presega znesek, ki ga ni mogoče zaseči, se lahko zasežeta največ dve tretjini zneska, enakega petkratniku minimalne plače, in ves dohodek, ki presega znesek, enak petkratniku minimalne plače, če znesek, ki se lahko zaseže, ne presega dveh tretjin celotnega dohodka (to ne velja, če je predmet prisilne izvršitve zahtevek za podporo).

V skladu s členom 133 zakonika o izvršilnem postopku **izvršitelj na predlog dolžnika razveljavi zaseg dolžnikovega računa v treh delovnih dneh do višine, ki dolžniku zagotavlja dohodek, ki ga ni mogoče zaseči** (omejitve, določene v členih 131 in 132 zakonika o izvršilnem postopku). Če se na dolžnikov račun nakaže dohodek za več kot en mesec, izvršitelj v treh delovnih dneh na predlog dolžnika razveljavi zaseg računa do višine, ki dolžniku zagotavlja dohodek, ki ga ni mogoče zaseči, za vsak vnaprej plačan mesec v skladu z omejitvami iz členov 131 in 132 zakonika o izvršilnem postopku. Če obdobja za uporabo dohodka, nakazanega na dolžnikov račun, ni mogoče določiti, izvršitelj zagotovi dolžniku dohodek, ki ga ni mogoče zaseči, za en mesec. Izvršitelj lahko do rešitve predloga odloži prenos sredstev z zaseženega računa tožnikom in račun izvzame iz zasega do višine, ki je potrebna za preživljanje dolžnika in njegovih družinskih članov.

[2] V skladu z odstavkom 1 člena 1 uredbe št. 139 vlade Republike z dne 18. decembra 2015 minimalna mesečna plača za delo s polnim delovnim časom od **1. januarja 2016** znaša **430 EUR**, v skladu z odstavkom 2 člena 1 iste uredbe pa minimalna mesečna plača za delo s polnim delovnim časom od **1. januarja 2017** znaša **470 EUR**.

Ta strona jest częścią portalu [Twoja Europa](#).

Państwa [opinia](#) na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.

 **Your
Europe**

This webpage is part of an EU quality network

Zadnja posodobitev: 21/12/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.